

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B****ZALECENIE RADY (UE) 2020/912**

z dnia 30 czerwca 2020 r.

w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia

(Dz.U. L 208I z 1.7.2020, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Zalecenie Rady (UE) 2020/1052 z dnia 16 lipca 2020 r.	L 230	26	17.7.2020
► <u>M2</u>	Zalecenie Rady (UE) 2020/1144 z dnia 30 lipca 2020 r.	L 248	26	31.7.2020
► <u>M3</u>	Zalecenie Rady (UE) 2020/1186 z dnia 7 sierpnia 2020 r.	L 261	83	11.8.2020
► <u>M4</u>	Zalecenie Rady (UE) 2020/1551 z dnia 22 października 2020 r.	L 354	19	26.10.2020
► <u>M5</u>	Zalecenie Rady (UE) 2020/2169 z dnia 17 grudnia 2020 r.	L 431	75	21.12.2020
► <u>M6</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/89 z dnia 28 stycznia 2021 r.	L 33	1	29.1.2021
► <u>M7</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/132 z dnia 2 lutego 2021 r.	L 41	1	4.2.2021
► <u>M8</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/767 z dnia 6 maja 2021 r.	L 165 I	66	11.5.2021
► <u>M9</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/816 z dnia 20 maja 2021 r.	L 182	1	21.5.2021
► <u>M10</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/892 z dnia 3 czerwca 2021 r.	L 198	1	4.6.2021
► <u>M11</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/992 z dnia 18 czerwca 2021 r.	L 221	12	21.6.2021
► <u>M12</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/1085 z dnia 1 lipca 2021 r.	L 235	27	2.7.2021
► <u>M13</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/1170 z dnia 15 lipca 2021 r.	L 255	3	16.7.2021
► <u>M14</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/1346 z dnia 30 sierpnia 2021 r.	L 306	4	31.8.2021
► <u>M15</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/1459 z dnia 9 września 2021 r.	L 320	1	10.9.2021
► <u>M16</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/1712 z dnia 23 września 2021 r.	L 341	1	24.9.2021
► <u>M17</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/1782 z dnia 8 października 2021 r.	L 360	128	11.10.2021
► <u>M18</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/1896 z dnia 29 października 2021 r.	L 388	1	3.11.2021
► <u>M19</u>	Zalecenie Rady (UE) 2021/1945 z dnia 9 listopada 2021 r.	L 397	28	10.11.2021

▼ B**ZALECENIE RADY (UE) 2020/912**

z dnia 30 czerwca 2020 r.

w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia

▼ M19

1. Począwszy od dnia 9 listopada 2021 r. państwa członkowskie powinny w sposób skoordynowany stopniowo znieść tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzecich wymienionych w załączniku I.

▼ M7

Aby określić państwa trzecie, w przypadku których należy znieść obecne ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE, należy uwzględnić sytuację epidemiologiczną w odnośnych państwach trzecich oraz dalsze kryteria określone w niniejszym zaleceniu.

▼ B

2. ► **M7** W odniesieniu do sytuacji epidemiologicznej zastosowanie powinny mieć następujące kryteria:

- „14-dniowy wskaźnik łącznych zgłoszonych przypadków COVID-19”, tj. całkowita liczba nowo zgłoszonych przypadków COVID-19 na 100 000 mieszkańców w ciągu ostatnich 14 dni,
- tendencja w zakresie nowych przypadków w tym samym okresie w porównaniu z poprzednimi 14 dniami jest stabilna lub spadkowa,
- „wskaźnik przeprowadzonych testów”, tj. liczba testów w kierunku zakażenia COVID-19 na 100 000 mieszkańców, przeprowadzonych w ciągu ostatnich siedmiu dni,
- „wskaźnik dodatnich wyników testów”, tj. odsetek dodatnich wyników testów wśród wszystkich testów w kierunku zakażenia COVID-19 przeprowadzonych w ciągu ostatnich siedmiu dni,

▼ M9

- charakter wirusa występującego w danym państwie, w szczególności to, czy wykryto nowe budzące obawy lub będące przedmiotem zainteresowania warianty wirusa. Warianty będące przedmiotem zainteresowania i warianty budzące obawy to warianty uznane za takie przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) na podstawie najważniejszych cech wirusa, takich jak wskaźnik zakaźności, zjadliwość i zdolność ucieczki przed odpowiedzią immunologiczną.

▼ B

Aby zostać włączone do załącznika I, państwa trzecie powinny osiągnąć następujące progi: 14-dniowy wskaźnik łącznych zgłoszonych przypadków COVID-19 nieprzekraczający ► **M9** 75 ◀, wskaźnik przeprowadzonych testów powyżej 300 oraz wskaźnik dodatnich wyników testów nieprzekraczający 4 %. Ponadto może

▼ B

zostać uwzględniona ogólna reakcja na pandemię COVID-19, w szczególności dostępne informacje na temat kwestii takich jak nadzór, ustalanie kontaktów zakaźnych, środki powstrzymujące rozprzestrzenianie się wirusa, leczenie i sprawozdawczość, jak również wiarygodność dostępnych informacji i źródeł danych oraz, w razie potrzeby, całkowity średni wynik w odniesieniu do wszystkich wymiarów według Międzynarodowych przepisów zdrowotnych (IHR). ◀

▼ M9

Dane dotyczące »wskaźnika przeprowadzonych testów«, »wskaźnika dodatnich wyników testów« oraz »wariantów będących przedmiotem zainteresowania i wariantów budzących obawy« powinny zostać dostarczone przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) na podstawie informacji udostępnionych ECDC. Dane takie powinny zostać uzupełnione informacjami przekazanymi przez delegatury UE, WHO i inne ośrodki zwalczania chorób, o ile są dostępne, także na podstawie listy kontrolnej załączonej do komunikatu z 11 czerwca 2020 r.

Oprócz informacji, o których mowa w pkt 2 akapit pierwszy, ECDC powinno publikować i regularnie aktualizować mapę przedstawiającą sytuację w państwach trzecich w odniesieniu do wariantów budzących obawy i wariantów będących przedmiotem zainteresowania.

▼ B

3. Przy podejmowaniu decyzji, czy tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE ma zastosowanie do danego obywatela państwa trzeciego, decydującym czynnikiem powinno być posiadanie miejsca pobytu w państwie trzecim, w odniesieniu do którego zniesiono ograniczenia dotyczące podróży innych niż niezbędne (a nie obywatelstwo).
4. Co dwa tygodnie wykaz państw trzecich, o którym mowa w załączniku I, powinien podlegać przeglądowi i – stosownie do przypadku – ewentualnej aktualizacji, dokonywanych przez Radę po przeprowadzeniu ścisłych konsultacji z Komisją oraz stosownymi agencjami i służbami UE, po dokonaniu ogólnej oceny opartej na metodyce, kryteriach i informacjach, o których mowa w pkt 2.

▼ M7

Ograniczenia dotyczące podróży mogą zostać całkowicie lub częściowo zniesione lub przywrócone w odniesieniu do danego państwa trzeciego już wymienionego w załączniku I, stosownie do zmian dotyczących niektórych warunków określonych powyżej i w rezultacie – zmian w ocenie sytuacji epidemiologicznej.

W przypadku gdy sytuacja epidemiologiczna szybko się pogorszy, a zwłaszcza w przypadku wykrycia dużej częstotliwości występowania budzących obawy wariantów wirusa, ograniczenia dotyczące podróży innych niż niezbędne mogą zostać szybko przywrócone w odniesieniu do państw trzecich już wymienionych w załączniku I.

▼ M7

W celu zniesienia tymczasowego ograniczenia dotyczącego innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do państw trzecich wymienionych w załączniku I, państwa członkowskie powinny, indywidualnie dla każdego przypadku, uwzględniać zasadę wzajemności przyznaną obszarowi UE+.

5. Państwa członkowskie powinny zdecydowanie zniechęcać do innych niż niezbędne podróży z obszaru UE + do państw innych niż wymienione w załączniku I.

- M7 6. ◀ W przypadku gdy tymczasowe ograniczenia dotyczące podróży nadal mają zastosowanie do danego państwa trzeciego, następujące kategorie osób powinny być zwolnione z ograniczenia podróży, niezależnie od jej celu:

▼ B

- a) obywatele Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE oraz obywatele państw trzecich, którzy na mocy porozumień między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi, z drugiej strony, korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu obywateli Unii, a także członkowie ich rodzin⁽¹⁾;
- b) obywatele państw trzecich, którzy są rezydentami długoterminowymi na mocy dyrektywy w sprawie pobytu długoterminowego⁽²⁾, osoby, których prawo pobytu wynika z innych dyrektyw UE lub z prawa krajowego lub które posiadają krajowe wizy długoterminowe, a także członkowie ich rodzin.

▼ M9

Ponadto należy zezwolić na niezbędne podróże w odniesieniu do szczególnych kategorii osób podróżujących w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję, o których mowa w załączniku II.

▼ M7

W przypadku gdy sytuacja epidemiologiczna szybko się pogorszy, a zwłaszcza w przypadku wykrycia dużej częstotliwości występowania budzących obawy wariantów wirusa, państwa członkowskie mogą tymczasowo ograniczyć kategorie podróżnych wymienione w załączniku II. Podróże uzasadnione ważnymi powodami powinny nadal być możliwe.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 i 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz. U. L 16 z 23.1.2004, s. 44).

▼ M9▼ M7

Wykaz szczególnych kategorii osób podróżujących w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję, o których mowa w załączniku II, może zostać poddany przeglądowi przez Radę, na podstawie wniosku Komisji, stosownie do względów społecznych i gospodarczych, a także ogólnej oceny rozwoju sytuacji epidemiologicznej, w oparciu o metody, kryteria i informacje, o których mowa powyżej.

▼ M9

- 6a. Bez uszczerbku dla pkt 6 lit. a) i b), w przypadku gdy państwa członkowskie akceptują dowód szczepienia w celu uchylecia ograniczeń podróży wprowadzonych, aby ograniczyć rozprzestrzenianie się COVID-19, państwa członkowskie powinny co do zasady znieść tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do podróżnych z państw trzecich, którzy nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę jednej ze szczepionek przeciwko COVID-19 dopuszczonych w UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004.

Państwa członkowskie mogłyby również znieść tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do tych podróżnych z państw trzecich, którzy nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę jednej ze szczepionek przeciwko COVID-19, w odniesieniu do których WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.

W tym celu podróżny, który chce odbyć podróż inną niż niezbędna do państwa członkowskiego, powinien posiadać ważny dowód szczepienia przeciwko COVID-19. Państwa członkowskie mogłyby na podstawie swojego prawa krajowego uznawać zaświadczenia o szczepieniu wydawane przez państwa trzecie, zawierające co najmniej minimalny zestaw danych, takich jak dane identyfikacyjne osoby, rodzaj szczepionki i datę szczepienia, z uwzględnieniem konieczności dysponowania możliwością weryfikacji autentyczności, ważności i integralności zaświadczenia oraz tego, czy zawiera ono wszystkie istotne dane.

W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią znieść ograniczenia wobec podróżnych posiadających ważny dowód szczepienia przeciwko COVID-19, państwa członkowskie powinny, indywidualnie dla każdego przypadku, uwzględniać zasadę wzajemności przyznanej obszarowi UE+.

▼ B

- M7 7. ◀ ► M9 bez uszczerbku dla pkt 6a ◀ ► M7 Państwa członkowskie powinny wymagać, aby osoby podróżujące w związku z jakimkolwiek istotnym lub innym niż istotny powodem, funkcją lub potrzebą – z wyjątkiem pracowników sektora transportu i pracowników przygranicznych – posiadały negatywny wynik testu na obecność

▼ B

COVID-19 na podstawie testu łańcuchowej reakcji polimerazy (PCR) przeprowadzonego nie wcześniej niż 72 godziny przed wyjazdem, oraz aby okazały odpowiedni dowód takiego badania w formie określonej przez właściwe organy.

Jeśli nie jest możliwe przeprowadzenie testu przez wyjazdem, osoby, o których mowa w pkt 6 lit. a) i b), powinny mieć możliwość przeprowadzenia testu po przybyciu, zgodnie z procedurami krajowymi. Pozostaje to bez uszczerbku dla obowiązku poddania się po przybyciu wszelkim dodatkowym środkom, w tym kwarantannie.

Ponadto państwa członkowskie mogą wymagać poddania się samoizolacji, kwarantannie i ustalaniu kontaktów zakaźnych przez okres do 14 dni, a także dalszemu testowaniu na COVID-19, stosownie do potrzeb, w tym samym okresie, pod warunkiem że nakładają takie same wymogi na swoich własnych obywateli podróżujących z tego samego państwa trzeciego. W przypadku podróżnych przybywających z państwa trzeciego, w którym wykryto budzący obawy wariant wirusa, państwa członkowskie powinny nałożyć takie wymogi, w szczególności kwarantannę w momencie przybycia oraz dodatkowe testy w momencie przybycia lub po przybyciu. ◀

▼ M9

7a.

W przypadku gdy sytuacja epidemiologiczna w państwie trzecim lub regionie szybko się pogarsza, a w szczególności w przypadku wykrycia wariantu budzącego obawy lub wariantu będącego przedmiotem zainteresowania, państwa członkowskie powinny w drodze wyjątku w trybie pilnym przyjąć tymczasowe ograniczenie dotyczące wszystkich podróży do UE obywateli państw trzecich mających miejsce zamieszkania w tym państwie trzecim. To ograniczenie związane z podróżą nie powinno mieć zastosowania do osób, o których mowa w pkt 6 lit. a) i b), ani do podróżnych wymienionych w ppkt (i) oraz (iv)–(ix) załącznika II. Podróżni ci powinni jednak być poddawani odpowiednim i regularnym testom, w tym przed wyjazdem, jak przewidziano w pkt 7, oraz poddawać się samoizolacji / odbywać kwarantannę, nawet jeżeli nie później niż 14 dni przed wyjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę szczepionki przeciwko COVID-19 dopuszczonej w UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 lub jednej ze szczepionek przeciwko COVID-19, w odniesieniu do których WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.

W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje takie ograniczenia, państwa członkowskie zebrane w strukturach Rady powinny, w ścisłej współpracy z Komisją, pilnie w skoordynowany sposób dokonać przeglądu sytuacji. Ograniczenia takie powinny być poddawane przeglądowi nie rzadziej niż raz na dwa tygodnie, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji epidemiologicznej.

▼ **M9**

7b. W odniesieniu do podróży podejmowanych w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję, określonych w załączniku II:

- państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, w skoordynowany sposób, o zniesieniu niektórych lub wszystkich powyższych środków w przypadkach, w których ich zastosowanie utrudniałoby osiągnięcie celu podróży,
- w przypadku pracowników sektora transportu, marynarzy i pracowników przygranicznych państwa członkowskie nie powinny stosować innych wymogów niż negatywny wynik szybkiego testu antygenowego w momencie przybycia na obszar UE+. W szczególnym przypadku pracowników sektora transportu przybywającego z państwa, w którym wykryto dużą częstotliwość występowania budzących obawy wariantów wirusa, państwa członkowskie mogą wymagać posiadania negatywnego wyniku szybkiego testu antygenowego przeprowadzonego przed wyjazdem,
- członkowie załóg lotniczych powinni być zwolnieni z wszelkich testów, jeżeli ich pobyt w państwie trzecim był krótszy niż 12 godzin, chyba że przylatują oni z państwa trzeciego, w którym wykryto budzący obawy wariant wirusa, w którym to przypadku powinni oni zostać poddani proporcjonalnemu testowaniu.

Powyższe środki pozostają bez uszczerbku dla ogólnych wymogów w zakresie zdrowia publicznego, które mogą być nakładane przez państwa członkowskie, takich jak utrzymywanie dystansu fizycznego i wymóg noszenia maski.

▼ **M7**

8. Państwa członkowskie powinny opracować kartę lokalizacji pasażera i wymagać jej przedłożenia od osób przybywających na ich terytorium, zgodnie z obowiązującymi wymogami ochrony danych osobowych. Opracowywana jest wspólna europejska karta lokalizacji pasażera, która będzie mogła być wykorzystywana przez państwa członkowskie. W miarę możliwości należy korzystać z wariantu cyfrowego informacji o lokalizacji pasażera w celu uproszczenia przetwarzania danych i przyspieszenia ustalania kontaktów zakaźnych, przy jednoczesnym zapewnieniu równego dostępu dla wszystkich obywateli państw trzecich.

▼ **B**

- **M7** 9. ◀ Poszczególne państwa członkowskie nie powinny podejmować decyzji o zniesieniu ograniczenia dotyczącego innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do konkretnego państwa trzeciego, dopóki zniesienie takiego ograniczenia nie zostanie skoordynowane zgodnie z niniejszym zaleceniem.
- **M7** 10. ◀ Do celów niniejszego zalecenia rezydentów Andory, Monako, San Marino i Watykanu/Stolicy Apostolskiej należy uznawać za rezydentów UE.
- **M7** 11. ◀ Niniejsze zalecenie powinno być wdrożone przez wszystkie państwa członkowskie na wszystkich granicach zewnętrznych.

▼ M19*ZAŁĄCZNIK I*

Państwa trzecie, specjalne regiony administracyjne oraz inne jednostki i władze terytorialne, których rezydentów nie powinno dotyczyć tymczasowe ograniczenie na granicach zewnętrznych dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE:

I. PAŃSTWA

1. ARGENTYNA
2. AUSTRALIA
3. BAHRAJN
4. KANADA
5. CHILE
6. KOLUMBIA
7. JORDANIA
8. KUWEJT
9. NAMIBIA
10. NOWA ZELANDIA
11. PERU
12. KATAR
13. RWANDA
14. ARABIA SAUDYJSKA
15. KOREA POŁUDNIOWA
16. ZJEDNOCZONE EMIRATY ARABSKIE
17. URUGWAJ
18. CHINY (*)

II. SPECJALNE REGIONY ADMINISTRACYJNE CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

Specjalny Region Administracyjny Hongkong

Specjalny Region Administracyjny Makau

III. JEDNOSTKI ORAZ WŁADZE TERYTORIALNE, KTÓRE NIE SĄ UZNAWANE ZA PAŃSTWA PRZEZ PRZYNAJMNIEJ JEDNO PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE

Tajwan

(*) Z zastrzeżeniem potwierdzenia zasady wzajemności.

▼ B*ZALĄCZNIK II*

Szczególne kategorie osób podróżujących w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję:

- (i) pracownicy służby zdrowia, osoby prowadzące badania naukowe w dziedzinie zdrowia oraz pracownicy służb opieki nad osobami starszymi;
- (ii) pracownicy przygraniczni;
- (iii) pracownicy sezonowi w rolnictwie;
- (iv) pracownicy transportu;
- (v) dyplomaci, pracownicy organizacji międzynarodowych oraz osoby zaproszone przez organizacje międzynarodowe, których obecność fizyczna jest niezbędna do prawidłowego funkcjonowania tych organizacji, personel wojskowy oraz pracownicy pomocy humanitarnej i personel zajmujący się ochroną ludności w ramach pełnionych przez nich funkcji;
- (vi) pasażerowie tranzytowi;
- (vii) pasażerowie podróżujący z niezbędnych przyczyn rodzinnych;
- (viii) marynarze;
- (ix) osoby wymagające ochrony międzynarodowej lub ochrony z innych przyczyn humanitarnych;
- (x) obywatele państw trzecich podróżujący w celu odbywania nauki;
- (xi) pracownicy-cudzoziemcy o wysokich kwalifikacjach, jeżeli ich zatrudnienie jest konieczne z ekonomicznego punktu widzenia, a praca nie może zostać odroczone lub wykonana za granicą.